

**GABRIEL LESTER'S
UNRESOLVED
EXTRAVAGANZA**

DE APPEL
ARTS CENTRE

25 JUN – 2 OKT
TENTOONSTELLING / EXHIBITION

DUTCH
FONDS 21 **M** **AE**

GABRIEL LESTER'S UNRESOLVED EXTRAVAGANZA

TENTOONSTELLING 25 JUNI — 2 OKTOBER 2016

Unresolved

Welkom in deze tentoonstelling, die net zoveel titels draagt als er ideeën en meningen zijn over het glorieuze verleden, het onstuimige heden en de onzekere toekomst van dit kunstinstituut. Elke poging dit kunstenaars initiatief een titel te geven werd uiteindelijk hoe dan ook een reflectie op de huidige staat van het instituut: Onopgelost.

Unresolved is een ware artistieke *extravaganza*, gekenmerkt door een autonome stijl en structuur en een breed scala aan theatrale elementen. De tentoonstelling brengt een selectie kunstwerken van Gabriel Lester uit de afgelopen twee decennia samen. Al deze werken kwamen tot stand middels dialoog, via artistieke samenwerking, of vanuit een collectieve werkwijze. Bovendien worden een aantal vroegere werken uit Lester's oeuvre opnieuw belicht, bewerkt, geïnterpreteerd, gemixt en geremixt.

Een groot deel van de werken in de tentoonstelling tonen het vermogen van kunst om de geest te verruimen en

verbeelden verschillende manieren om de wereld te begrijpen aan de hand van abstracties, en door middel van vrije associatie en improvisatie. De werken nodigen de beschouwer uit om zijn of haar eigen dynamiek, eigen waarheden en eigen verhalen te herinneren en/of voor te stellen. **The French Horn**, een installatie die min of meer verstopt is achter **Murmur**, toont een wereld achter de schermen; een wereld van verbanden en relaties. Dit werk is als het ware het kloppend hart, de waanzin én de rede voor de tentoonstelling. Ontstaan uit een collectief van negen kunstenaars, wetenschappers, copywriters, studenten, een architect, twee Amsterdamse bejaardentehuizen en een groep amateur toneelspelers, is dit bij uitstek het type werk waarbij de rol van de auteur volledig is vervaagd en de verschillende verbanden en connecties als een labyrint met elkaar verweven zijn.

The French Horn is de voorbode van **Bermuda**, een installatie op de eerste verdieping, bestaande uit een collectie

sculpturen, gesproken tekst, geluid en licht. Beide werken verkennen de manier waarop we de wereld om ons heen waarnemen en in kaart brengen, enerzijds door middel van oriëntatie en *mapping* en anderzijds door associatie. Het zijn kunstwerken met een duidelijke spanningsboog, die echter zelden zijn terug te brengen tot één expliciete boodschap of één enkelvoudig idee. In plaats daarvan tonen ze mogelijke manieren om de wereld te zien, hoe deze wordt gepresenteerd, en welke mechanismen en onderdelen een rol spelen in onze perceptie en ons begrip van de wereld.

Een aantal werken in de tentoonstelling zijn bewust actueel. In de eerste ruimte vertaalt **The Tragedy** online discussies over de Appel arts centre in algoritmen, wat wordt verbeeld in een beweging die zich het beste omschrijft als een mechanische orifice. In dezelfde ruimte richt de film **Murmur** zich op de plaats van de kunstenaar in een samenleving die graag de vruchten van de cultuur plukt, maar terughoudend is om zijn wortels

water te geven. In de zeven heuvels van de installatie 7 zijn meditatie over verdriet door de kunstenaars opgenomen. Ze zullen veertien weken composteren, teneinde een nieuw getij op te roepen. De negentien stoelen met afgezaagde poten, getiteld **On the Rocks**, die als het ware dobberen in de haven van Bermuda, en tegelijkertijd zinspelen op een Nederlands spreekwoord dat wordt gebruikt ter aanduiding van een situatie waarin de stabiliteit van een persoon met opzet wordt verzwakt.

Verder zijn er vele werken te zien die werden gerealiseerd in dialoog met vrienden en collega's, met wie Lester het genoeg heeft gehad de afgelopen twintig jaar te werken. Van de twee jaar durende samenwerking met Carlos Amorales in de jaren negentig, via de permanente dialoog en avonturen die Lester de afgelopen vijftien jaar had met Raimundas Malašauskas, tot de vele reizen die hij ondernam met Helmuth Batista en de vriendschap met schrijfster Lisa Rosenblatt, die al ouder is dan Gabriel Lester's snor.

1. THE TRAGEDY – 2016

LESTER/LUND (GABRIEL LESTER, JONAS LUND)
MECHANISCHE IRIS DIAFRAGMA
Ø 980MM

Een oog, een mond, een anus – of allemaal tegelijk? De beweging van de iris vormt een nabootsing en interpretatie van de uiteenlopende online uitingen over de situatie in de Appel arts centre gedurende de afgelopen twaalf maanden. Door verschillende gegevens van online platforms en forums te verzamelen visualiseert de iris een online wereld van observaties, meningen en emoties. Te midden van een verlangen naar openheid en de complexiteit van een situatie ligt een uitgestrekt gebied van gemengde gevoelens en speculaties.

Het werk van Jonas Lund heeft altijd betrekking op de mechanismen van de hedendaagse kunst, zowel op institutioneel als commercieel gebied. De samenwerking tussen Lund en Lester begon in het kader van een pilotprogramma van het Mondriaan Fonds, waarbij een opkomende kunstenaar subsidie ontvangt om met een zogenaamde *mid-career* kunstenaar samen te werken. Gedurende een jaar werkten Lund en Lester aan tentoonstellingen en online interventies. Het meest memorabel waren de weken die zij doorbrachten in het Abrons Art Center, een off-Broadway theater in New York waar de kunstenaars de performance **Super Sargasso Sea** voor de Performa biënnale maakten. Dit fantoomtheaterstuk, zonder acteurs, louter bestaand uit decor, licht en geluid, kan gezien worden als een prelude voor het werk **Bermuda** in zaal D.

2. MURMUR – 2015

GABRIEL LESTER IN COLLABORATION WITH
TEATR DOC MOSKOU
RED NAAR HD-VIDEO

Er bestaan verschillende uitvoeringen van **Murmur**, waarbij een aantal musici een muziekstuk spelen in een muur. Zij dragen als het ware een muur van het instituut. Het idee voor **Murmur** komt voort uit de alomtegenwoordige en vrijwel constante zelfrepresentatie in ons digitale bestaan. De film laat het contrast zien tussen de *persoonlijkheidscultus* en het voortdurende beheer van ons publieke profiel, met het onzichtbare leven van verborgen en gevangen personages.

In 2015 werd Lester gevraagd **Murmur** te presenteren tijdens de Biënnale van Moskou. Tegen de achtergrond van dit gevoelige en vaak problematische sociale, politieke, seksuele en culturele klimaat, was het belangrijk een film te maken over de absurditeit van een samenleving waar kunst en cultuur gretig worden geconsumeerd, maar waar de kunstenaar wordt gemarginaliseerd.

Het werk kwam tot stand in samenwerking met acteurs van het Teatr Doc in Moskou, één van de weinige theaters die het regime nog durft te bekritisieren en bespotten, bijvoorbeeld in het theaterstuk *Berlus Putin (de hersenen van Berlusconi in het lichaam van Putin)*. Op een even absurde en confronterende wijze maakte Lester een film die nader ingaat op actuele kwesties rond kunst, cultuur en politiek.

3. THE FRENCH HORN – 2016

ANDRÉ CHAPATTE, HENRYETTA DUERSCHLAG,
GABRIEL LESTER, OLAF ZWETSLOOT
MIXED MEDIA
VARIABELE AFMETINGEN

“Vandaag de dag is abstractie ... het ontwikkelen van modellen van de realiteit die geen herkomst of werkelijkheid kennen; het hyper-reële. Het territorium gaat niet langer vooraf aan de plattegrond en is er ook niet meer het resultaat van.”

(Jean Baudrillard)

The French Horn de ruimte achter de achter-ruimte die getoond werd in *Murmur*. De toeschouwer bevindt zich daar waar de vele vaak verborgen mechanismen en verbanden zijn verzameld en in kaart gebracht. Deze associatieve vertelling strekt zich uit tot oneindige dimensies. Het werk komt voort uit een online bericht van Anna Drysdale uit het Verenigd Koninkrijk, waarin zij de verdwijning van haar Franse hoorn beschrijft. “Hij lag naast me, net buiten mijn perifere blikveld.” Op basis van het mysterie van de verdwenen hoorn, wiens labyrintisch ontwerp een visuele gelijkenis vertoont met knopen, herseenen, doelhoven en de tentakels van een octopus, werd een complexe, vertakende structuur gezocht, gevonden en in kaart gebracht. **The French Horn** toont het verlangen om orde, betekenis en gerechtigheid in het universum te vinden, maar ook het plezier in de wetenschap dat dit niet bestaat.

Al het materiaal in deze installatie is ter plekke verzameld, getekend of geschreven. De tekeningen zijn van de hand van André Chapatte, met wie Lester in

2014 het boekje *‘Trust me. I am an Artist’* maakte. Henryetta Duerschlag trad op als onderzoeksredacteur. Schrijver en muzikant Olaf Zwetsloot, die in 1993 samen met Lester de hiphop maxi-singel *Peanutbutter* opnam, werkte als tekstschrijver en redacteur. Het onderzoeksteam werd verder ondersteund door architect Anna Dolcetta en studenten Sjuul Stax en Romy Yedidia.

4. DON'T SNEEZE SONIA – 2016

SANDRA STRAUKAITE
FOTO GEDRUKT OP BEHANG
2,500 X 1,483 MM

Gintaras Makarevicius, Egle Rakauskaite en Sandra Straukaite dragen op deze foto kostuums die Straukaite ontwierp voor het theaterstuk *Hello Sonia New Year* van Aleksandr Vvedenski, opgevoerd door Oskaras Korsunovas in het Academisch Dramatheater, Vilnius, 1994. De foto werd genomen in een van de laatst overgebleven fotostudio's uit het Sovjettijdperk.

Dit werk kwam tot stand in dialoog met Raimundas Malašauskas. Wanneer dit jaar de Tour de France renners hun laatste rondjes door Parijs rijden is het precies vijftien jaar geleden dat Malašauskas en Lester op een balkon naar de passerende fietsers zaten te kijken. Lester stelde voor dat beide hun aandacht op één persoon

in het publiek zouden richten, met de voorspelling dat die persoon om zou kijken. Het duurde niet lang voordat die persoon dat ook daadwerkelijk deed. Vanaf dat moment zijn de twee bevriend gebleven en hebben bijna ieder jaar aan een kunstproject gewerkt.

5. HOTEL RICHMOND OR SLIPPERY SLOPE - 2007/2014

**DARIUS MIKSYS, GABRIEL LESTER
SCHUINE MUUR, HANDGESCHREVEN TEKST**

Hotel Richmond or Slippery Slope biedt een podium dat geactiveerd wordt door een reeks performances, uitgevoerd door bezoekers van de expositie. De schuine wand vormt een dialoog met het gebouw en de natuurlijke lichtinval, en fungeert daarnaast als scheiding tussen de front- en backstage van het theater. Op de achterwand staat een tekst van Darius Miksys, die hij in de archieven van het John Fare Estate vond. De tekst beschrijft een transformatie die zich voltrok in het Richmond Hotel.

Hotel Richmond or Slippery Slope vormt ook de front- en backstage van een serie performances gedurende de tentoonstelling.

6. WHOOPDIE DOO, WHOOPDIE DIE... STICK A NEEDLE IN YOUR EYE! - 2007

**COPY OF TONY CLIFTON'S JACKET
ZIJDEN COLBERT OP EEN HOUTEN STANDAARD**

De tentoonstelling toont een aantal werken die werden ontwikkeld voor het John Fare Estate. Het John Fare Estate, waarvan Lester in 2007 de avatar was, werd in dat jaar gepresenteerd bij galerie gb-agency in Parijs. Wegens opzettelijk verborgen gehouden technische redenen werd de tentoonstelling aangeduid als Lester's solotentoonstelling, maar in feite was de presentatie een product van Gabriel Lester en Raimundas Malašauskas. John Fare, die zelf aanwezig was als een soort fantoomgastheer, is een kunstenaar wiens mythe veel verder rijkt dan zijn artistieke praktijk. Er doen verschillende verhalen de ronde over zijn identiteit en over de vraag of hij überhaupt ooit heeft bestaan.

De legende van John Fare doet denken aan die van Tony Clifton, een personage van entertainer en performance kunstenaar Andy Kaufman, die óók werd uitgevoerd door Bob Zmuda en tal van andere performers. Clifton vormt de belichaming van de zogenaamde antikomedie, een type entertainment dat opzettelijk niet grappig is. Het hier getoonde colbert, een reproductie gemaakt door een kleermaker in Shanghai wiens klantenkring vooral bestaat uit Westerse

toeristen die op zoek zijn naar goedkope zijde en Kasjmir, is een voorbeeld van kunst die opzettelijk grappig is.

Het persbericht van het John Fare Estate (2007) is als facsimile opgenomen in dit tentoonstellingsboekje.

7. DISTANZA E MENZOGNA (DISTANCE AND PERSPECTIVE) - 2007

MARIANA CASTILLO DEBALL
PORSELEINEN HANDEN, SPIEGELS, 4 STUKS
ELK 260 X 100 X 60 MM

In de tentoonstelling hangen vier deurkloppers in de vorm van porseleinen handen aan de muur. Achter elke deurklopper is een ronde spiegel geplaatst, die in het geval van een klop zou breken. Deze werken werden samengesteld voor het John Fare Estate.

8. STICK WORLD - 2016

MONADNOCK ARCHITECTS
CNC GEKAPT HOUT, LICHT, KLIMOP, 5 WANDELENDE TAKKEN

In de jaren tachtig was het verzamelen van wandelende takken een rage. Kinderen bewaarden ze in potten, gevuld met klimop en bladeren, waardoor de insecten als het ware opgingen in hun eigen voedsel en leefomgeving. Deze handzame entertainment fascineerde Lester mateloos, voor hem maakte het ook niet uit of je de insecten kon zien of niet, het ging om de gedachte dat er iets was te zien, dat door de natuur was ontworpen om niet gezien te worden.

Job Floris van architectenbureau Monadnock is een oude vriend van Lester. In de jaren negentig studeerde ze beiden in Breda aan de St. Joost academie. Ze vonden elkaar in hun liefde voor old school hiphop. In de afgelopen jaren werkte Lester in de hoedanigheid van PolyLester met Monadnock samen aan verschillende sculpturale en architecturale projecten. Lester vroeg Mondanock om voor dit project na te denken over de ideale leefomgeving van een familie wandelende takken; een plek die de identiteitsverwarring van de tak, die ook insect is, benadrukt.

9. THE SOUND OF JOHN C. FARE'S FINGER SNAPPING - 2007

MARIO GARCIA TORRES
GELUID OP REEL-TO-REEL GELUIDSBAND

Een geluidsband speelt het 'geamputeerde' geluid van het knippen van de vingers van John Fare. Dit werk refereert uiteraard aan de mythe van John Fare, ook wel bekend als John Charles Fare, John Fahey en John Faré. John Fare was een performancekunstenaar die naar verluidt op het podium delen van zijn lichaam amputeerde. Tijdens zijn laatste optreden pleegde hij zelfmoord door onthoofding. De vingerknip functioneert als fantoom en verschijnt in de intervallen – een afgehakt geluid, als het ware.

10. SPECULATIONS ON DISAPPEARANCE – 2016

COOKING SECTIONS (ALON SCHWABE, DANIEL FERNÁNDEZ PASCUAL)
GELUIDSINSTALLATIE IN HET GEBOUW EN AFSCHEURBARE A4TJES

Getjilp, gegrom, gepiep en gekwet-
ter. Deze geluiden worden gemaakt
door Prairiebuisers, Holenuilen,
Californische Muggenvangers en
FloridapanTERS, bedreigde diersoorten
waarop je tegenwoordig kan speculeren.
Sinds de jaren tachtig – en zeker sinds
het ineenstorten van de huizenmarkt in
2007 – hebben sommige investeerders
hun interesse verschoven van onroerend
goed naar ‘natuurlijk kapitaal’. Dit
fenomeen, ook wel bekend als ‘mitigatie-
banking’ of ‘habitatbanking’, is een vorm
van speculatie op en handel in de waarde
van bedreigde diersoorten.

Lester leerde Cooking Sections enkele
jaren geleden in London kennen. In de
praktijk van Schwabe en Fernández
Pascual, die raakvlakken kent met
kookkunst, architectuur en performance,
herkende Lester veel gemeenschappelijke
interesses. Halverwege de ontwikkeling
van de tentoonstelling, toen deze nog
exclusief zou gaan over *dat wat verdwijnt
en verschijnt*, nodigde Lester Cooking
Sections uit een bijdrage te leveren.
Fragmenten van hun werk en ideeën zijn
ook terug te vinden in **The French Horn**
en **Bermuda**.

11. POEM – 2016

MARIA BARNAS, GABRIEL LESTER
INGESCHREVEN TEKST IN YOGHURT

De tekst die met yoghurt op de ramen
van de Appel arts centre is aangebracht
is een bewerking van een tekst van
Marianne Moor door Maria Barnas en
Gabriel Lester.

12. THAT SLOW NIGHTFALL – 2016

MARIA BARNAS
BRAILLE GEDICHT, LICHTBAK

*“Het universum (ook wel de bibliotheek
genoemd) bestaat uit een onbepaald en
misschien oneindig aantal zeshoekige
ruimtes ... Net als alle mensen van de
bibliotheek heb ik in mijn jeugd gereisd; ik
heb rondgedwaald op zoek naar een boek.”*
De Bibliotheek van Babel, Julio Luis
Borges.

In 1955 werd Juan Perón afgezet als
president van Argentinië en Borges
benoemd tot directeur van de Nationale
Bibliotheek van Buenos Aires. Op dat
moment was hij al volledig blind. In
1977 zei Borges hierover in een lezing:

*“In mijn geval viel het trage vallen van de
avond, het trage verlies van mijn gezichts-
vermogen, samen met het moment dat ik
begon te zien. Het was een traag proces,
dat in 1899 begon en geen dramatische
momenten heeft gekend, een traag vallen
van de avond dat meer dan driekwart
eeuw heeft geduurd. In 1955 kwam het
pathetische moment dat ik wist dat ik mijn
zicht als lezer en schrijver verloren had.”*

Tot aan zijn dood in 1986 bleef Borges de bioscoop bezoeken.

*“That slow nightfall that slow loss
of sight as we close our eyes
to what we know is there.
The mountain’s snow and grainy
edges under a circle of stars above
the clouds. A landscape full of promise.
A bright life in the mind’s eye.”*

* Dit werk vormt het begin van een dialoog, waarop Gabriel Lester nog een antwoord verschuldigd is.

13. DUST YOURSELF OFF & TRY AGAIN - 2016

**BOYON KANG
ELECTRIC WIRE**

What would you do
To get to me
What would you say
To have your way
Would you give up
Or try again
If ‘they’ hesitate
To let you win
Or would you be yourself
Or play your role
Or keep it low

* De Unresolved E-flyer video Dirty Fingerz van Boyon Kang wordt getoond in de garderobe.

Rap en muziek: Gabriel Lester
Zang: Pieter Both

14. DESERT CLAIM - 2006

**HELMUTH BATISTA, GABRIEL LESTER
FOTO’S OP ALUMINIUM**

Helmuth Batista, die het residentieprogramma Capacete in Rio de Janeiro oprichtte, nodigde Lester in 2006 uit om samen een reis te maken voor het mobiele residentieprogramma ROAD. Samen met Batista reisde Lester over de Pan-American Highway van Lima (Peru) naar Quito (Ecuador).

Desert Claim laat een uitgestorven spookstad zien in het midden van de woestijn, ondergedompeld in de mist, waarin de bouwwerken lijken op te lossen in de schemering. De foto’s tonen onvoltooide gebouwen die in Peru niet zijn neergezet om in te wonen, maar om eigendom aan de snelweg af te bakenen.

15. 7 - 2016

**VALENTINA DESIDERI, GABRIEL LESTER
ZAND, AS, STENEN**

Het werk 7 bestaat uit zeven zandheuvels, verspreid in de tentoonstellingsruimte. Het getal zeven refereert in eerste instantie aan de vele steden die gebouwd zijn op 7 heuvels, zoals Rome, Istanbul, Mekka, Brussel en Jeruzalem, maar ook aan de zeven chakra’s, de zeven zonden, zeven continenten, de lotto Super 7 en de dag van de week.

De uit Rome afkomstige Valentina Desideri onderwierp zichzelf en Lester aan zeven meditatie's over rouw en verdriet aan de hand van de zeven lichaamschakra's. Deze genezingsrituelen werden beschreven en deze beschrijvingen vervolgens verbrand. De resterende as is samen met een edelsteen vormalen met het zand van de heuvels in detentoonstellingsruimte.

16. AMORALES VS AMORALES – 1996

**CARLOS AMORALES, GABRIEL LESTER
HD-VIDEO**

Twintig jaar geleden worstelde een gemaskerde figuur, een schrijver en filmmaker, met een andere gemaskerde figuur, een beeldend kunstenaar. De twee gemaskerde mannen waren Gabriel Lester en Diego Gutierrez. De maskers en het werk waren van Carlos Amoraless, waarmee Lester bevriend raakte in de vroege jaren negentig. Amoraless vroeg hem of hij het personage Amoraless wilde opvoeren en gedurende twee jaar kroop Lester geregeld achter het masker en voerde het personage uit. Het aannemen van de identiteit van Amoraless viel samen met Lester's overstap naar de beeldende kunst.

De overeenkomst uit 1996 tussen Carlos Amoraless en Gabriel Lester is als facsimile opgenomen in dit tentoonstellingsboekje.

17. ON THE ROCKS – 2016

**GABRIEL LESTER IN SAMENWERKING MET DE
APPEL ARTS CENTRE
NEGENTIEN HOUTEN STOELN**

In samenwerking met het gehele team van de Appel arts centre deed Lester een ingreep in negentien houten stoelen, waarbij de poten onder de stoelen werden weggezaagd. Hierdoor ontstaat de suggestie dat deze op de golven drijven. De stoelen lijken krom, wereldvreemd, alsof ze van een zinkend schip in zee zijn gegooid. Het zijn de zitplaatsen voor een vergadering met schimmen, de stoelen van een verdwenen publiek, of ijsklontjes in een soepel glas rum. We naderen **Bermuda**, waar alles mogelijk is.

18. BERMUDA – 2016

**GABRIEL LESTER, ROBERTAS NARKUS, LISA
ROSENBLATT, FREEK WAMBACQ
MIXED MEDIA, LICHT, HOUT, GLAS**

De lichtinstallatie Bermuda, die speciaal ontwikkeld is voor deze tentoonstelling en die in de komende jaren verder zal ontwikkelen, vormt het decor van een meeslepend verhaal over komen en gaan, over de transformaties en ontmoetingen van schipbreukelingen nadat ze zijn aangespoeld op een eiland. De toeschouwer staat voor een muur van oplichtende vakken die aanwijzingen geven en een meerduidige non-lineaire verhaal illustreren over deze mythische plek, waar mensen en vliegtuigen, voorwerpen en schepen verdwijnen.

Terwijl de soundtrack van het verhaal klinkt lichten de vakken op, waarna ze weer oplossen in de reflectie van de toeschouwer, die verschijnt en verdwijnt en zo één van de personages vormt binnen het fragmentarische narratief. Waar de verhaallijnen toe leiden lijkt onbekend, maar voor nu biedt **Bermuda** een toevlucht, een kasteel van mist en zand.

De sculpturen van dit werken werden door Robertas Narkus en Freek Wambacq gemaakt. De tekst werd geschreven door Lisa Rosenblatt. De vertelstem is door Emily Coomber ingesproken. De andere stemmen zijn van Lisa Rosenblatt en Gabriel Lester, en enkele kleine onderdelen door stemacteurs van Fiverr. De decorstukken, het geluid en de lichtmontage werden door Lester verzorgd.

COLOPHON

KUNSTENAAR / CURATOR: Gabriel Lester

ORGANISATIE: de Appel arts centre

TEKST: Gabriel Lester

REDACTIE: Guus van Engelshoven

DESIGN: Thonik

MET SPECIALE DANK AAN:

Sjoerd Tim en team, Verpleeghuis De Poort en De Werf – Amsta, Witte de With Center for Contemporary Art, gb agency (Parijs), Galerie Fons Welters (Amsterdam), Leo Xu Projects (Shanghai), Defne Ayas, Kaita Shinagawa, Rimsky Horns, Stemna – Niek Mulder, Tom Jaspers, Liza Mulder, Joel Chajes, MTS Martin ter Schure.

DE TENTOONSTELLING KOMT TOT STAND MET

GENEERUZE STEUN VAN het Amsterdams Fonds voor de Kunst, Mondriaan Fonds en Fonds 21.

DESIGN AFBEELDING: Thonik

AFBEELDING: Fantastic Alphabet,

Master E. S. (c. 1420-c. 1468) Letter S. Collection British Museum.

FONDS21

Prins Hendrikkade 142
1011 AT Amsterdam
The Netherlands
www.deappel.nl

TWITTER: de_appel

FACEBOOK: deappelartscentre

INSTAGRAM: de_appel

